

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 6^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ - ΝΟΥΑΡΟΥ

Είμαι πολύ εὐτυχῆς πὸν ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ἀπευθίνω ἐκ μέρους ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς τὰ θεοῦμα μας συγχαρητήρια καὶ ἓνα ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ στὸ νέο ἀκαδημαϊκὸ κ. Ἰωάννη Παπαδάκη, πὸν ἀναλαμβάνει σήμερα ἐπισήμως τὰ καθήκοντά του, καὶ νὰ τοῦ ἐδῆχθῶ ὑγεία καὶ μακροημέρευση, γιὰ νὰ δυνηθεῖ νὰ συμβάλει μὲ τὸ ζῆλο πὸν τὸν διακρίνει στὰ ἔργα τῆς Ἀκαδημίας καὶ νὰ ἐξακολουθήσει τὴ μεγάλη του προσφορὰ στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴν ἔρευνα.

Ὁ κ. Ἰωάννης Παπαδάκης, ἐπιστήμων διεθνοῦς φήμης μὲ μακρὰ καὶ πολὺ σημαντικὴ σταδιοδρομία στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, ἐξελέγη κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1982 καὶ διορίσθηκε τὴν 5ῃ Ἰανουαρίου 1983 ὡς τακτικὸ μέλος τῆς Ἀκαδημίας στὴν ἔδρα τῆς Γεωργίας.

Ὁ νέος ἀκαδημαϊκός, μετὰ ἀπὸ λαμπρὲς σπουδὲς στὸ Βέλγιο καὶ στὴ Γαλλία, διορίσθηκε ὡς διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου καλύτερέυσεως φυτῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ὑπηρετήσε ἐπὶ εἰκοσιπέντε περίπου χρόνια, ἀπὸ τὸ 1923 ἕως τὸ 1946. Ἡ ὑπηρεσία του αὐτὴ ὑπῆρξε κυριολεκτικὰ καρποφόρα, γιὰτὶ μὲ τὶς ἐρευνὲς του δημιουργήθηκαν νέες ποικιλίαι σίτου, χάρις στὶς ὁποῖες τριπλασιάσθηκε ἡ παραγωγή σίτου στὴ χώρα μας.

Μετὰ τὴ λήξη τῆς ὑπηρεσίας του στὸ Ἰνστιτούτο τῆς Θεσσαλονίκης ἀρχίζει ἡ δευτέρα περίοδος τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ νέου συναδέλφου, ἡ ὁποία ἀνα-

πύχθηκε στην Ἀργεντινή καὶ σὲ πολλές χώρες τῆς Νοτίου καὶ τῆς Βορ. Ἀμερικῆς. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ πὺν διήρκεσε τριάντα χρόνια (1948 - 1978) ὁ κ. Παπαδάκης κατέλαβε ὑψηλὲς θέσεις σὲ ἀνώτατα ἐρευνητικὰ κέντρα τῶν προαναφερθεισῶν χωρῶν, σὲ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς τοῦ Ο.Η.Ε. κ.λπ., ἐπίσης δὲ διορίσθηκε καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Buenos Aires (1974 - 1978). Ἐνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐπιτεύγματά του κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ εἶναι ἡ κατάρτιση, μετὰ ἀπὸ πολυτετεῖς ἐρευνες, τοῦ οἰκολογικοῦ χάρτη τῆς Ἀργεντινῆς, ἔργου ἐξαιρετικῆς σημασίας, πὺν δημοσιεύθηκε σὲ πολλές ἐκδόσεις. Ὅπως δὲ εἶμαι εἰς θέση νὰ γνωρίζω ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐπιστημονικοὺς στόχους, πὺν ἐπιδιώκει ὁ νέος συνάδελφός μας, εἶναι ἡ κατάρτιση τοῦ οἰκολογικοῦ χάρτη τῆς Ἑλλάδος, πὺν θὰ ἀποτελέσει μιὰ σταθερὴ βάση γιὰ τὴν ὀρθολογικὴ ὀργάνωση τόσο τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, ὅσο καὶ τῆς ἀγροτικῆς μας πίστεως. Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ προσθέσω ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργο ἂν ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν ἀρωγὴ τῆς Πολιτείας, δυνηθεῖ νὰ παράσχει στὸ νέο συνάδελφο κάθε ἐπικουρία γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ στόχου.

Τέλος ὁ κ. Παπαδάκης ἔχει δημοσιεύσει ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ συγγραμμάτων καὶ μελετῶν γιὰ τὸ κλίμα καὶ τὶς γεωργικὲς δυνατότητες πολλῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, μελετῶν πὺν συμβάλλουν, ὄχι μόνον στὴν πρόοδο τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ στὴ βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν.

Ἀξιότιμε κύριε συνάδελφε,

Ἐκ μέρους ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας σᾶς καλωσορίζω στὴν οἰκογένειά μας, σᾶς ἐκφράζω καὶ πάλι τὶς καλύτερες εὐχῆς μας καὶ σᾶς διαβεβαιῶν ὅτι ὄλοι μας σᾶς περιβάλλουμε μετὰ βαθιὰ ἐκτίμηση γιὰ τὴν πολὺ σημαντικὴ ἐπιστημονικὴ καὶ ἐρευνητικὴ σας δράση. Σᾶς παρακαλῶ δέ, σύμφωνα μετὰ τὸ ἔθιμο νὰ δεχθεῖτε τὸ μέγα διάσημο τῆς Ἀκαδημίας, πὺν ἀποτελεῖ σύμβολο τοῦ ἰσχυροῦ πνευματικοῦ δεσμοῦ σας μετὰ τὸ Ἀνώτατο αὐτὸ Ἴδρυμα.

Κατ' ἀπόφαση τῆς Συγκλήτου τὸ νέο συνάδελφο θὰ προσφωνήσῃ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Θεμιστοκλῆς Διαννελίδης, τὸν ὁποῖο παρακαλῶ νὰ λάβει τὸ λόγο.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΔΙΑΝΝΕΛΙΔΗ

Κύριε Παπαδάκη,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σᾶς ὑποδέχεται σήμερον ἐπισήμως ὡς νέον μέλος της, ἡ δὲ Σύγκλητος αὐτῆς μοῦ ἀνέθεσε, κατὰ τὰ καθιερωμένα, νὰ σᾶς προσφωνήσω ἐξ ὀνόματος τῶν συναδελφῶν κατὰ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ὥρα τῆς κορυφώσεως τῆς ἐπιστημονικῆς σας σταδιοδρομίας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἐκλογῆς σας ὡς τακτικοῦ αὐτῆς μέλους, περιέλαβε μεταξὺ τῶν μελῶν της ἕνα διαπρεπῆ ἐπιστήμονα, ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη στὸν ἐλληνικὸ καὶ τὸν διεθνῆ ἐπιστημονικὸ χῶρο. Εἰσέρχεσθε στὴν Τάξη τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας, διαδεχόμενος στὴν ἔδρα Γεωργικῶν Ἐπιστημῶν τὸν τιμήσαντα τὴν ἔδραν αὐτὴν ἀείμνηστον Νικόλαον Ρουσσόπουλον.

Θεωρῶ ἰδιαίτερη τιμὴ, ὅτι σ' ἐμένα ἔλαχε νὰ προσφωνήσω σᾶς, τὸν ἀκάματον πρωτοπόρον ἐπιστήμονα ἐρευνητὴν, τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει ἡ προσωπικότης μετριόφρονος, ἀπλοῦ, («καλοῦ ἀγαθοῦ») ἀνδρός.

Ὁ χρόνος ἐπιβάλλει νὰ εἶμαι σύντομος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναφερθῶ παρὰ μόνον περιορισμένα σὲ στοιχεῖα πού ἀφοροῦν στὴ σταδιοδρομίᾳ καὶ τὸ ἔργον σας.

Κύριοι Πρόεδροι, κύριοι Συνάδελφοι, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ὁ κ. Παπαδάκης γεννήθηκε τὸ 1903 στὴ Νάξο. Ὁ πατέρας του, ἀπὸ οἰκογένεια Κρητικῆς καταγωγῆς ἐγκατεστημένης στὴ Νάξο ἀπὸ δύο γενεῶν, ἦταν δικηγόρος καὶ κατόπιν συμβολαιογράφος. Ἡ μητέρα του, τὸ γένος Ξένου, εἶχε ἐκπαιδευθεῖ στὴ σχολὴ Οὐρσουλινῶν τῆς Νάξου. Ὁ κ. Παπαδάκης ἀφιερώνει πολλὰ βιβλία του στοὺς γονεῖς του, αὐτὸ δείχνει τὴ μεγάλη σημασίᾳ πού ἀπέδωσε στὴν ἐπίδραση πού εἶχαν οἱ γονεῖς του, ἰδιαίτερα κατὰ τὴν παιδική του ἡλικία, διότι 12 ἐτῶν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ Νάξο καὶ τοὺς γονεῖς του γιὰ τὶς γυμνασιακὰς του σπουδὰς στὴ Σύρο. Μόλις πῆρε τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἔλαβε μέρος σὲ διαγωνισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας γιὰ σπουδὰς γεωπονίας καὶ ἐστάλη ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους στὸ Ἀγροτικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Gembloux τοῦ Βελγίου (σήμερα Γεωπονικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης), ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔλαβε δίπλωμα μηχανικοῦ γεωπόνου (Ingénieur Agronome) τὸ ἔτος 1922 μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν «Avec Grande Distinction». Ἀκολούθως, τὸ 1923, εἰδικεύθηκε στὴν καλυτέρευση φυτῶν καὶ στὴν σποροπαραγωγὴ στὴ Γαλλία, ὅπου παρηκολούθησε τὶς ἐργασίαις στὸν Οἶκο Vilmorin Andrieux et Co καὶ στὸν κρατικὸ Σταθμὸ ἐλέγχου σπόρων κοντὰ στὸ Παρίσι. Ἐμελέτησε ἰδιαίτερα ποικιλίας σίτου καὶ μὲ αὐτὰς ἄρχισε τὶς ἐργασίαις του μόλις ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα, πού τότε εἶχε ἀνεπάρκεια τοῦ θεμελιώδους αὐτοῦ γεωργικοῦ προϊόντος. Ὁ κ. Παπαδάκης παρακολούθησε πειραματισμοὺς σὲ ἀμερικανικοὺς γεωργικοὺς σταθμοὺς καὶ κατέληξε στὴν ἐφαρμογὴ ἀποδοτικῶν τρόπων καλλιέργειας, οἱ ὁποῖοι ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὴ συμβατικὴ ἐπιστήμη, ὅπως αὐτὴ ἐδιδάσκετο τότε ἀπὸ τὴ Γενικὴ Γεωργία.

Στὴν Ἑλλάδα ἐπέστρεψε τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1923 καὶ διορίσθηκε ἀμέσως στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας μὲ ἀπόσπαση στὴν Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν

ὡς ἐπιμελητῆς τῶν ἐδρῶν Γεωργίας καὶ Εἰσαγωγῆς στὴ Γεωργία. Ἀλλὰ κυρίως ἐργάσθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας γιὰ τὴν ὁργάνωση δικτύου καλλιέργειας ξένων ποικιλιῶν σίτου καὶ τὴν παραγωγή σπόρου γιὰ τὴν σιτοκαλλιέργεια. Τὴν περίοδο αὐτὴ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνεργασθεῖ μὲ τὸν πατέρα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας, τὸν καθηγητὴ στὴν Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, Σπ. Χασιώτη, ἀπὸ τὸν ὁποῖο διδάχθηκε πολλὰ γιὰ τὰ γεωργικὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ 1924 εἶχε ἀποτύχει ἡ παραγωγή σίτου στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐτέθη ζήτημα σπόρου. Τότε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Χασιώτη ἰδρύθη στὴ Λάρισα Εἰδικὸς Σταθμὸς καλύτερέσεως Φυτῶν, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1925 ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Παπαδάκη, ἀλλὰ μὲ ὕλικὰ μέσα μηδαμινὰ καὶ χωρὶς ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ πλὴν ἐνὸς βοηθοῦ. Στὸ Σταθμὸ αὐτὸ κατέστη δυνατὴ ἡ ἀποδοτικὴ καλλιέργεια τῶν ποικιλιῶν σίτου Montana καὶ Canberra, ἐνῶ προχώρησε ἡ διαλογή ἐντοπίων ποικιλιῶν. Γιὰ τὴν ἐργασία του αὐτὴ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὸ 1927 ἀπένευε στὸν κ. Παπαδάκη τὸ βραβεῖον Ἐμ. Μπενάκη. Τὸ 1928 ἰδρύθη στὴ Θεσσαλονίκῃ τὸ Ἰνστιτοῦτο Καλύτερέσεως Φυτῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ ὁργάνωση καὶ διεύθυνση ἀνετέθη στὸν κ. Παπαδάκη, σ' αὐτὸ δὲ ὑπήχθη ὡς παράρτημα καὶ ὁ Σταθμὸς στὴ Λάρισα. Τὸ Ἰνστιτοῦτο διήρθε ὁ κ. Παπαδάκης μέχρι τὸ 1946. Κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα καὶ συγκεκριμένα τὰ ἔτη 1934 μέχρι 1936 ἐδίδαξε ὡς ὑφηγητῆς μαθήματα Γεωργίας στὴ Σχολὴ Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὴν ὁποία τότε περιελαμβάνετο καὶ Τμῆμα Γεωπονίας.

Στὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Θεσσαλονίκης ὁ κ. Παπαδάκης ἀνέπτυξε πειραματικὴ ἔρευνα μὲ τὴν ὁποία συνέβαλε ἀποφασιστικῶς στὴ βελτίωση τῶν καλλιεργουμένων ποικιλιῶν σίτου, μὲ ἀποτέλεσμα, σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ τὴν ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁργάνωση συστήματος σποροπαραγωγῆς μὲ πρωτότυπο μέθοδο, νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ ὑπερκάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας σὲ σιτάρια.

Ἡ γεωργικὴ οἰκολογία ἀπετέλεσε τὴ βάση γιὰ τὸ ἐρευνητικὸ ἔργο τοῦ κ. Παπαδάκη, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν ἐργασιῶν του στὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξε τὸ κλασσικὸ σύγγραμμά του «*Ecologie Agricole*», τὸ ὁποῖο δημοσιεύθηκε στὴ «*Bibliothèque Agronomique*» τοῦ Βελγίου τὸ 1938. Εἶναι τὸ δεύτερο κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ ἔργο στὴ διεθνῆ βιβλιογραφία μετὰ τὴν «*Ecologia Agraria*» τοῦ Azzi (1928), τὸ ὁποῖο ὅμως εἶχε στηριχθεῖ σὲ μετεωρολογικὴ βάση καὶ ὄχι οἰκολογικὴ βάση ὅπως τοῦ κ. Παπαδάκη. Τὸ σύγγραμμα αὐτὸ τοῦ κ. Παπαδάκη ἔτυχε πολὺ εὐμενοῦς κριτικῆς γιὰ τὴν πρωτοτυπία του, ὑπῆρξε δὲ ἡ ἀφετηρία ὄλων τῶν μεταγενεστέρων ἐργασιῶν του, ὅστερα ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀνεγνωρίσθη ὡς αὐθεντία στὸν κλάδο τῆς γεωργικῆς οἰκολογίας φυτῶν μεγάλης καλλιέργειας.

Τὸ 1947 εὐρισκόμενος στὶς Η.Π.Α., γνωστός δὲ στὸν διεθνῆ εἰδικὸ ἐπιστημονικὸ κόσμον ἀπὸ τὶς ἐργασίες του στὴν Ἑλλάδα, προσεκλήθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τῆς Ἀργεντινῆς νὰ ἐκπονήσει τὸν γεωργικὸ οἰκολογικὸ χάρτη τῆς χώρας. Αὐτὸ ἔκαμε ἀπὸ τοῦ 1948 μέχρι καὶ τοῦ 1951. Τὸ 1952 ἐδημοσίευσεν τὸ ἔργο «*Agricultural Geography of the world*», τὸ ὁποῖο τὸ 1960 μεταφράσθηκε στὰ ἰαπωνικὰ καὶ ἰσπανικὰ. Τὸ 1953 προσεκλήθη ἀπὸ τὸν ὄργανισμὸν Ἐργασίας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν νὰ συνεργασθῆι στὴ *Mission Andina* γιὰ τὴ γεωργικὴ ἀνάπτυξη τῶν περιοχῶν Περούβιας καὶ Βολιβίας (1954-1957). Παράλληλα οἱ παρατηρήσεις ποὺ ἔκαμε ἐκεῖ, καὶ σὲ μεγάλα ὑψόμετρα, ὅπως τὸ ὑψίπεδο *Puno* 4000 μ. ὕψους, τὸν ὀδήγησαν στὴ συγγραφή τοῦ ἔργου «*Climatic tables for the world*» ἔργο ποὺ σημείωσε ἐπιτυχία.

Τὸ 1958 προσελήφθη ὡς ἐρευνητῆς στὸ νεοσύστατο Ἐθνικὸ Ἰνστιτοῦτο Γεωργικῆς Τεχνολογίας τῆς Ἀργεντινῆς (INTA), ὅπου εἰργάσθη μέχρι τὸ 1963 γιὰ τὴ συστηματικὴ μελέτη τῶν ἐδαφῶν τῆς Ἀργεντινῆς.

Τὸ 1963 ὁ Διεθνῆς Ὄργανισμὸς FAO τοῦ ἀνέθεσε τὴν οἰκολογικὴ μελέτη χωρῶν τῆς Ἀντικῆς Ἀφρικῆς (*Liberia, Côte d'Ivoire, Ghana, Togo, Dahomey, Nigeria*).

Παρατηρήσεις σχετικῆς μὲ τὰ ἐδάφη, ποὺ ἔκαμε ὁ κ. Παπαδάκης κατὰ τὴ μέχρι τότε δράση του, τὸν ὀδήγησαν, ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Ἀργεντινὴ τὸ 1964, στὴ δημοσίευση ἔργου μὲ τὸν τίτλο «*Soils of the world*», ἐπανεκδοθὲν ἐπηρεξημέ-νον τὸ 1969.

Τὸ 1964 ἡ FAO ἄρχισε νὰ ἐτοιμάζει ἓνα παγκόσμιον ἐνδεικτικὸ σχέδιο (*World indicative plan*) μελέτης τῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς τροφίμων καὶ ἄλλων προϊόντων σὲ ὅλες τὶς ἀναπτυσσόμενες χώρες. Συνεργάτης στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐκλήθη ὁ κ. Παπαδάκης καὶ εἰργάσθη τριάμισι χρόνια στὴν ἔδρα τῆς Ὄργανώσεως (Ρώμη, 1964-1968). Στὸ διάστημα αὐτὸ ἐδημοσίευσεν τέσσερα ἔργα: «*Potential evapotranspiration*» (1965), «*Agricultural development*» (1965), — μεταφρασθὲν στὰ ἰσπανικὰ —, «*Climates of the world and their agricultural potentialities*» (1966) καὶ «*The food Problem of India*» (1967).

Τὸ 1968-1969 εἰργάσθη ἐπὶ 1½ χρόνον στὴ Χιλή, γιὰ λογαριασμὸ τῆς FAO, μὲ πρόγραμμα τὴν οἰκολογικὴ κατάταξη τῶν περιοχῶν τῆς χώρας καὶ ἄλλες μελέτες σὲ συνεργασία μὲ χιλιανούς γεωπόνους. Παράλληλως ἐδίδαξε γεωργικὴ οἰκολογία στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Χιλῆς.

Ἐπιστρέφας τὸ 1970 στὸ Buenos-Aires εἰργάσθη ὁ κ. Παπαδάκης πάλιν στὸ INTA μέχρι τὸ 1972, ἐδημοσίευσεν δὲ δύο ἀκόμη συγγράμματα τὸ «*Fundamentals of Agronomy*» (1970) καὶ τὸ «*Agricultural Research*» (1970).

Προσκληθείς δὲ ἔδωσε μαθήματα γεωργικῆς οἰκολογίας στὴ Σχολὴ μετεκπαιδύσεως τοῦ *Castelar* (*Buenos-Aires*) καὶ τὰ Πανεπιστήμια τοῦ *Tucuman* καὶ τοῦ *Mar del Plata*.

Τὸ 1972 ἐξελέγη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ *INTA* Ἀργεντινῆς καὶ τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ *Buenos-Aires*, ἀρχικῶς στὴν ἔδρα καλλιέργειας κτηνοτροφικῶν φυτῶν καὶ κατόπιν στὴν ἔδρα γενικῆς γεωργίας. Τὸ 1978 ἀπεχώρησε τοῦ Πανεπιστημίου σὲ ἡλικία 75 ἐτῶν, ἐνῶ ἴσχυε ὡς ὄριο ἡλικίας τὸ 65ον.

Ὁ κ. Παπαδάκης τιμητικῶς ἐκλήθη ὡς κύριος εἰσηγητὴς καὶ ὀμιλητὴς σὲ πολλὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ συμπόσια τῆς εἰδικότητός του.

Τὸ 1974 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὸν ἐξέλεξε ἀντεπιστέλλον μέλος της.

Ἀπ' ὅσα ἀνέφερα ὡς τώρα, καθίσταται προφανὲς ποίας ἐκτάσεως καὶ σημασίας εἶναι τὸ ἐπιστημονικὸ ἔργο τοῦ κ. Παπαδάκη. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἐκτίθεται σὲ 65 ἀναλυτικὲς ἐργασίες καὶ 27 συγγράμματα. Πολλὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Παπαδάκη πλὴν τῆς σημασίας των ἀπὸ ἀπόψεως ἐφηρμοσμένου πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἔχουν ἀξίαν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως βασικῆς ἐρεῦνης. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρω πορίσματα ὅπως: διάκριση μεταξὺ δυναμικῆς καὶ ἐνεργοῦ γονιμότητος τῶν ἐδαφῶν (ἐφαρμογὴ σὲ ζητήματα ἀμειψισποράς, συνδυασμοῦ γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, λιπάνσεως κ.ἄ.), συμπλήρωση τῆς θεωρίας τοῦ *Pickering* περὶ ἀπεκκρίσεως τοξινῶν ὑπὸ τῶν ριζῶν τῶν φυτῶν (σχέσις τοξινῶν καὶ μηχανισμοῦ δράσεως αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους) καὶ σημασία αὐτῶν ἀπὸ φυτοκοινωνιολογικῆς ἀπόψεως καὶ καλλιέργειας ἐδάφους. Προτείνει δὲ τὸν περιορισμὸ τῆς καλλιέργειας ἐδάφους διὰ μηχανικῶν μέσων, ἐφαρμοζομένης τῆς ἀκαλλιέργειας σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ χρῆσιν ζιζανιοκτόνων οὐσιῶν (περιορισμὸς τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ φυτῶν).

Ἄν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νὰ ἀναφέρω περισσότερα γιὰ τὰ πρωτότυπα πορίσματα ἐκ τῶν ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Παπαδάκη, περιορίζομαι νὰ μνημονεύσω τὴν ἐπινοηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ νέα μέθοδο προσδιορισμοῦ τῆς ἐξατμισοδιαπνοῆς καὶ τὴ χρησιμοποίησή της στὴν κατάταξη τῶν κλιμάτων τῆς ὑψηλίου, ἐνῶ ἡ φυσικὴ κατάταξη κλιμάτων καὶ ἐδαφῶν ἐβασίσθη στὶς ἔρρευνες γεωργικῆς κλιματολογίας καὶ ἐδαφολογίας τοῦ κ. Παπαδάκη (βιογεωκλιματολογικὰ κριτήρια). Ἡ δὲ γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν διαφόρων τύπων κλιμάτων συνδυάζεται μὲ τὴ δυνατότητα ἀναπτύξεως διαφόρων καλλιέργειῶν φυτῶν σ' αὐτά. Ἀκόμη ἀναφέρω τὴν τελειοποίησιν ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδάκη τῆς μεθόδου στατιστικῆς ἐπεξεργασίας καὶ ἄλλων μεθόδων γεωργικοῦ πειραματισμοῦ.

Τὸν κ. Παπαδάκη ἀπησχόλησαν καὶ οἰκονομοτεχνικὰ προβλήματα γιὰ τὴν αὐξήση τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τῆ σχέση μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, μὲ προοπτικὴ τὴν ἐπαρκῆ διατροφή τοῦ πληθυσμοῦ μὴ ἀνεπτυγμένων χωρῶν. Σ' αὐτὰ ἀναφέρεται τὸ σύγγραμμά του «*Agricultural Development*».

Οἱ ἐπιστημονικῆς δημοσιεύσεις τοῦ κ. Παπαδάκη ποὺ ἄρχισαν πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια, συνεχίζονται καὶ σήμερα μὲ τὰ ἔργα του: «*Climates of the world and their Potentialities*» (1975), «*Climatic summary*» (1977), «*Ecología y Manejo de Cultivos Pasturas y Suelos*» (1980), «*El Clima*», «*El Suelo*» (1980), «*El Problema Mundial del Hambre*» (1981), καὶ «*Errores en la Ciencia de Nuestros Días*» (1982).

Συνάδελφε, κ. Παπαδάκη,

Ἡ συμβολή σας στὴν πρόοδο τῆς γεωργικῆς οἰκολογίας, τῆς γεωργικῆς κλιματολογίας καὶ ἔδαφολογίας καὶ γενικώτερα στὴν πρόοδο τῆς γεωργίας εἶναι πρωτοπόρος, ἰδιαίτερος δὲ ἀποτελεσματικὴ ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη συμβολή σας στὴν ἐξύψωση τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας σὲ κρίσιμους περιόδους.

Μὲ μιὰ τέτοια μακρὰ καὶ δημιουργικὴ ἐπιστημονικὴ σταδιοδρομία τῆς ἀριτίας προσωπικότητός σας καὶ τὴν πολὺπλευρῆ ἐξαιρετικὴ πείρα σας στὰ γεωργικὰ θέματα, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὴν εἴσοδό σας στὴν Ἀκαδημία θὰ συμβάλετε γονίμως στὸ ἔργο τῆς συνεχίζοντες τὸ πολύτιμον ἔργον σας.

Σὰς ὑποδεχόμεθα μὲ τὴν εὐχὴν, πάντοτε δυναμικῶς καὶ πρωτοπόρος.

Καλῶς ὠρίσατε.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΘΑΥΜΑ (1922 - 1983). ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΓΓΚΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Εὐχαριστῶ τὸν ἀντιπρόεδρο κ. Μιχαηλίδη Νουάρο καὶ τὸν συνάδελφο κ. Διανελίδη γιὰ τὰ καλά τους λόγια. Στὴν Ἀκαδημία διαδέχομαι τὸν ἀείμνηστο Ρουσσόπουλο· καὶ εἶναι γιὰ μένα ἐξαιρετικὴ τιμὴ, ἀλλὰ καὶ μεγάλη εὐθύνη νὰ διαδέχομαι ἓνα τέτοιο ἐπιστήμονα, διδάσκαλο καὶ ἄνθρωπο. Γιὰ τὸν Ρουσσόπουλο θὰ μιλήσουμε στὶς 14 Φεβρουαρίου ὅταν θὰ γίνῃ τὸ ἐπιστημονικὸ του μνημόσυνο.

Τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας μου εἶναι τὸ ἐλληνικὸ γεωργικὸ καὶ οἰκονομικὸ θαῦμα (1922 - 83) — διδάγματα γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ μᾶς.